558. ข้าเปล่งเสียงโห่ร้อง

ข้าโมทนาพระคุณ จากส่วนลึกด้วยใจศ[ู]รัทหา ยามใดใจอ่อนล้า เสริมกำลังเรี่ยวแรง

วันเวลาเปลี่ยนไป ความสัตย์ซื่อพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง ความรักพระองค์สำแดง ส่องนำหน้าขาดินไป

จะไม่เดินห่างใกล ขออยู่ในความรักพระองค์ จะเปล่งเสียงโห่ร้อง ด้วยหมดสิ้นสุดกำลัง จิตวิญญาณข่องข้า โมทนาพระองค์ ขอวางใจและหวั่ง

ด้วยความรักความชอบธรรม ทรงนำข้าพระองค์ทุกวัน และจะยึดพระคำเอาไว้ วันที่ข้าอ่อนแรง จะเสาะหา

ความรักพระองค์ฟื้นใจ กลับมีพลังอีกครา พระองค์เป็นที่รักของข้า เพียงพระองค์ที่ข้าบูชา มอบถวายใจ